Tawḥīd vereist verwerping van *Shirk* & meer

‘Allāmah Ṣāliḥ b.[1] ‘Abdillāh al-Fawzān[2] {حَفِظَهُ الله}[3] zei:

“

Er zijn mensen die zeggen: ‘Onderwijs de mensen *Tawḥīd* (monotheïsme) en laat het spreken over *Shirk* (polytheïsme) en over *Muḥarramāt* (verboden zaken) achterwege. Leer hen alleen wat goed is en verduidelijk hun niet wat *Shirk* vormt of wat verboden is.’

Dit is een misleiding (*Khidāʿ*) van *Shayṭān*, want het is noodzakelijk dat een persoon zowel het goede (*Khayr*) als het slechte (*Sharr*) kent, zodat hij het goede kan doen en het slechte kan vermijden. Allāh, de Verhevene, heeft de verwerping van de *Ṭāghūt*[4] vóór het geloof in Allāh geplaatst, zoals Hij zei:

﴿ فَمَن يَكْفُرْ بِٱلطَّٰغُوتِ وَيُؤْمِنۢ بِٱللَّهِ فَقَدِ ٱسْتَمْسَكَ بِٱلْعُرْوَةِ ٱلْوُثْقَىٰ لَا ٱنفِصَامَ لَهَا ﴾

{*Wie dan de Ṭāghūt verwerpt en in Allāh gelooft, heeft zich vastgehouden aan het meest betrouwbare handvat*} (***Sūrah al-Baqarah*** **| 2:256**)

Hoe kan hij de *Ṭāghūt* verwerpen als hij niet weet wat de *Ṭāghūt* is? Het is noodzakelijk dat hij het kent om het te verwerpen. Anders, als hij er onwetend over is, zou hij het kunnen aanzien voor iets goeds.

”

Bron: *Iʿānat al-Mustafīd bi-Sharḥ Kitāb at-Tawḥīd* |
Auteur: ʿAllāmah Ṣāliḥ b. ʿAbdillāh al-Fawzān | **Pagina** 347 |
Hoofdstuk 24, *Mā Jāʾa fī as-Siḥr* (Over wat is overgeleverd betreffende tovenarij).

---

[1] In academische literatuur is "b." een afkorting van het Arabische woord *bin* of *ibn* (afhankelijk van de grammaticale context). Het betekent ʿde zoon vanʾ. Je schrijft ze respectievelijk in het Arabisch als: بن/*bin* & ابن/*ibn*.

[2] Net zoals zijn meeste bekende leraar (Imām ibn Bāz), groeide hij op zonder zijn vader wegens diens overlijden. Desalniettemin, ontwikkelde Shaykh al-Fawzān zich tot één van de kopstukken van de *Salafī Daʿwah* van dit tijdperk.

[3] {حَفِظَهُ اللهُ}:

Geschreven in transcriptie als *Hafiẓahullāh*, is doorgaans een *Duʿāʾ* (smeekbede) die wordt geschreven of opgezegd na het noemen van de naam van een moslim.
Qua betekenis, kiezen vertalers vaak voor *Moge Allāh hem beschermen.*

[4] De term *Ṭāghūt* en de meervoudsvorm *Ṭawāghīt* worden op verschillende plaatsen in de *Qurʾān* genoemd. De term *Ṭawāghīt* kan verwijzen naar de ongelovigen en naar de leiders van dwaling onder de moslims. Het is een term afgeleid van *Ṭughyān*, wat betekent: het overschrijden van de vastgestelde grenzen. Het is een algemene titel die onder andere omvat: Iblīs, de afgoden, de waarzeggers, de Dirham, de *Dīnār* (vormen van valuta), en anderen dan deze. Dus, hetgeen door de dienaar wordt overschreden voorbij zijn grens, of dit nu is met betrekking tot het volgen, aanbidden of gehoorzamen.